

lige tilkendegivelse af foragt for fremmede nationer mv.

Det følger af § 110 f at tiltale efter kapitel 12 alene kan ske efter justitsministerens påbud. Dette er begrundet i de særlige hensyn, der gør sig gældende ved forbrydelser af denne karakter, herunder særligt hensyn til fremmede magter.

2.2.1.1.3. Straffelovens kapitel 13 indeholder bestemmelser, der tilsigter at beskytte den *indre sikkerhed*. Bestemmelserne i §§ 111-113 og § 115 vedrører angreb på de øverste statsorganer. § 111 beskytter statsforfatningen og kriminaliserer handlinger, der sigter til ved udenlandsk bistand, ved magtanvendelse eller trussel derom at forandre statsforfatningen eller sætte den ud af kraft. Angreb mod regentens liv er selvstændigt kriminaliseret i § 112. Handlinger, der har til formål at gøre indgreb i Folketingets sikkerheds eller frihed, er strafbare efter § 113. § 115, der svarer til bestemmelsen i § 110 d, tilsigter at give regenten mv. en særlig beskyttelse. Efter bestemmelsen forhøjes straffen, hvis der foretages handlinger i form af legemskrænkelser, frihedskrænkelser eller freds- og æreskrænkelser mod regenten mv.

Straffelovens § 114 – der ofte betegnes »terrorisme-paragraffen« – kriminaliserer medlemskab mv. af visse sammenslutninger. Efter straffelovens § 114, stk. 1, straffes den, som deltager i eller yder væsentlig økonomisk eller anden væsentlig støtte til korps, gruppe eller sammenslutning, der har til hensigt ved magtanvendelse at øve indflydelse på offentlige anliggender eller fremkalde forstyrrelse af samfundsordenen, med fængsel indtil 6 år. Efter stk. 2. straffes den, som deltager i ulovlig militær organisation eller gruppe, med bøde eller fængsel indtil 4 måneder eller under skærpede omstændigheder med fængsel indtil 2 år.

Bestemmelsen omfatter således både sammenslutninger mv., der med et politisk mål for øje ved magtanvendelse vil øve indflydelse på offentlige anliggender og sammenslutninger, hvis mål er ved plyndring, ulovlig frihedsberøvelse eller lignende at skabe almindelig uro og økonomisk kaos, selv om der ikke kan godtgøres, at der hermed forfølges et videregående politisk formål.

Begrebet »magtanvendelse« omfatter både voldelige midler og andre grove tvangsmidler.

De sammenslutninger, det vil være strafbart at deltage i eller at støtte, er sådanne, der har tilkendegivet den i § 114 nævnte hensigt eller bestemt må antages at have en sådan hensigt. At et politisk parti i sin ideologi ikke tager afstand fra magtanvendelse som en teoretisk mulighed, antages ikke i sig selv at være tilstrækkeligt til at bringe partiet ind under bestemmelsen.

Grupper mv. kan være omfattet af § 114, stk. 2, uanset, om sammenslutningen er dannet med et ulovligt formål. Det er sammenslutningens karakter, der er afgørende.

En strafbar overtrædelse af straffelovens § 114 forudsætter endvidere, at gerningsmanden har handlet med forsæt og herunder kan antages at have haft den fornødne indsigt med hensyn til sammenslutningens målsætning.

Efter sin ordlyd er bestemmelsen i straffelovens § 114 ikke begrænset til alene at omfatte danske anliggender. Det er imidlertid fast antaget i teorien med henvisning til blandt andet forarbejderne til såvel lov nr. 123 af 28. april 1934, den såkaldte »urolov«, som § 114 var en videreførelse af, og til straffelovens § 114, at bestemmelsen forudsættes anvendt som værn over for angreb på danske offentlige anliggender og den danske samfundsordenen. Se Vagn Greve m.fl.: *Kommenteret straffelov. Speciel del* (7. udg. 2001), s. 28, Jørn Vestergaard: *Straffelovens såkaldte »terroriseparagraf«*, i *Kriminalistisk Instituts Årsberetning* 1989, s. 131, og Michael Elmer i *Karnov ad § 114*.

Straffelovens § 116-117 beskytter den demokratiske afvikling af valg. § 116 vedrører de alvorligste handlinger, der hindrer eller forsøger at hindre, at offentlige valg og stemmeafgivning finder sted, eller at resultatet er uanvendeligt. § 117 vedrører en række retsstridige handlinger, der ikke nødvendigvis har indflydelse på valget, f.eks. den, der uberettiget skaffer sig adgang til at deltage i afstemning.

Bestemmelsen i § 118 vedrører angreb med et såkaldt videregående formål mod visse myndigheder og rettigheder. Bestemmelsen retter sig mod enkeltpersoners handlinger.

Efter § 118 a er påtale efter §§ 111-115 og § 118 betinget af en beslutning fra justitsministeren.

2.2.1.2. Øvrige relevante straffebestemmelser

2.2.1.2.1. Ved siden af straffelovens kapitel 12 og 13 indeholder straffeloven en lang række bestemmelser, der kan finde anvendelse ved terrorhandling. Det gælder blandt andet bestemmelserne i straffelovens §§ 180-181 (brandstiftelse), § 183 (sprængning, oversvømmelse, skibbrud mv. med skade for andre til følge), § 183 a (flykapring), § 184 (forstyrrelse af sikkerheden for jernbanes, fartøjers, motorkøretøjers eller lignende transportmidlers drift mv.), § 186 (sundhedsfarlig forstyrrelse af vandforsyningen), § 187 (sundhedsfarlig forurening af ting bestemt til almindelig udbredelse mv.), § 192 a (grove våbenlovsovertrædelser), § 193 (forstyrrelse i driften i almindelige